

عنوان مقاله:

نیچه و رویکرد دیونوسوسی به زندگی و مرگ

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 9، شماره 35 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

حمیدرضا محبوبی آرانی - دانشآموخته دکتری فلسفه، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در نظر شوپنهاور، مواجهه آدمی با مرگ و رنج از او موجودی متافیزیکی ساخته است که بهمعنای جستجوگری برای یافتن پاسخ یا معنایی برای آنهاست. نیچه در فلسفه خود از همان ابتدا تا حد زیادی با این برداشت شوپنهاوری موافق است و از اینرو در این مقاله کوشیدهام نشان دهم چگونه نیچه در آثار گوناگونش که هر کدام بازنماینده مرحله‌های از مرحله‌های اندیشه‌ورزی او هستند، میکوشد معنا و یا دستکم تسلائی برای مرگ پیدا کند. دو راهحل آپولونی و دیونوسوسی، راهلهایی هستند که نیچه در نخستین اثرش میپرورد و در دومین بخش مقاله نشان داده‌ام که چرا نیچه راهحل دیونوسوسی را بر آپولونی ترجیح میدهد. این دو راه چاره در آثار دوران میانی کمابیش به فراموشی سپرده میشوند و نیچه راهلهایی دیگری را میپیماید که اندکی بعد آنها را ترک میگوید. ادعای نویسنده آن است که راهحل دیونوسوسی در نهایت راهحلی است که نیچه در آثار متاخرش، هرچند اینبار نه در قد و قامت متافیزیکی نخستین اثرش، بدان باز میگردد.

کلمات کلیدی:

معنای زندگی، مرگ و رنج، آپولونی، دیونوسوسی، تسلائی متافیزیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/603013>

